

Č. j.: R018/2007/03-05376/2007/310-Šp

V Brně dne 12. března 2007

Ve správním řízení o rozkladu doručeném dne 11. 1. 2007 navrhovatelem – společností **Lumius, spol. s r. o.**, IČ: 25911945, se sídlem ul. Míru 3267, 738 01 Frýdek-Místek, za něhož jedná Ing. Pavel Miklas, jednatel,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15. 12. 2006, č.j. S365/2006-20791/2006/550-Ná, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – **České národní banky**, IČ: 48136450, se sídlem Na Příkopě 864/28, 115 03 Praha 1, za niž jedná Ing. Zdeněk Virius, ředitel správní sekce,

učiněných při zadávání nadlimitní veřejné zakázky „**Dodávka elektřiny pro Českou národní banku**“ v otevřeném řízení podle § 21 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jehož oznámení bylo na centrální adrese uveřejněno dne 21. 8. 2006 pod evidenčním číslem 60000741,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15. 12. 2006, č.j. S365/2006-20791/2006/550-Ná,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel - Česká národní banka, IČ: 48136450, se sídlem Na Příkopě 864/28, 115 03 Praha 1, za niž jedná Ing. Zdeněk Virius, ředitel správní sekce (dále jen „zadavatel“), uveřejnil podle § 147 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v informačním systému dne 21. 8. 2006 pod ev. č. 60000741 oznámení otevřeného řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Dodávka elektřiny pro Českou národní banku“. Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „orgán dohledu“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.
2. Ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel celkem 4 nabídky. Mezi nimi byla i nabídka společnosti Lumius, spol. s r. o., IČ: 25911945, se sídlem ul. Míru 3267, 738 01 Frýdek-Místek, za něhož jedná Ing. Pavel Miklas, jednatel (dále jen „Lumius, spol. s r. o.“ nebo „navrhovatel“), která neobsahovala písemné sdělení o dodávce elektřiny v roce 2006 pro minimálně 500 odběrných míst z VN požadované v čl. 8.1 písm. b) zadávací dokumentace. Uchazeč Lumius, spol. s r. o. byl proto ze soutěže o veřejnou zakázku vyloučen z důvodu neprokázání kvalifikace podle § 56 odst. 7 zákona. Proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení podal uchazeč Lumius, spol. s r. o. včas námitky, kterým však zadavatel nevyhověl. Na základě toho pak uchazeč Lumius, spol. s r. o. podal dne 16. 11. 2006 návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, za jehož účastníky pak Úřad označil zadavatele a navrhovatele.
3. Navrhovatel ve svém návrhu uvedl, že bezprostředně po seznámení se zadávací dokumentací poslal zadavateli své vyjádření k obsahu zadávací dokumentace, včetně žádosti o poskytnutí dodatečných informací, a upozornil zadavatele na to, že jeho požadavek uvedený v čl. 8.1 písm. b) zadávací dokumentace je v rozporu se zákonem. Upozornil zejména na značnou disproporci mezi počtem předpokládaných odběrných míst (7 odběrných míst určených jako velkoodběr a 22 odběrných míst určených jako maloodběr) a požadavkem, aby dodavatel dodával elektrickou energii do min. 500 odběrných míst. Zadavatel navrhovateli sdělil, že není oprávněn v průběhu zadávacího řízení měnit zadávací dokumentaci k veřejné zakázce. Navrhovatel tedy podal nabídku, ve které však namísto požadovaného sdělení o tom, že elektrickou energii dodává do min. 500 odběrných míst, uvedl jen, že je schopen plně dostát požadavkům zadavatele.
4. V podaném návrhu pak navrhovatel svou argumentaci rozvedl v tom smyslu, že zvolené kritérium zjevně diskriminuje drobnější podnikatele a odporuje principům hospodářské soutěže. Jediným účelem takto stanoveného kvalifikačního kritéria je selektování „nevhodných“ účastníků, přičemž uvedený postup je v rozporu s dikcí ustanovení zákona směřujících k transparentnosti a pomyslné čistotě řízení o veřejných zakázkách včetně úspory finančních prostředků.
5. K tomu zadavatel uvedl, že jeho požadavek na minimální počet odběrných míst byl navrhovateli znám od počátku zadávacího řízení. Požadavkem, aby tento počet odběrných míst uchazeči uvedli jen za rok 2006, ačkoli § 56 odst. 1 písm. a) zákona hovoří o třech letech, se zadavatel chtěl vyhnout stanovení diskriminačního požadavku na prokázání kvalifikace, neboť si byl vědom, že trh s elektřinou je relativně mladý a

existuje asi 2 roky. Minimální počet odběrných míst však má své opodstatnění v tom, že zadavatel jako centrální banka a správce účtů státního rozpočtu a místo celostátního mezibankovního zúčtování platebních operací musí mít za každých okolností zajištěny dodávky elektřiny. Zadavatel si nemohl dovolit riskovat možné zrušení licence dodavateli na prodej elektřiny například v důsledku neplacení za dodávky poskytnuté jeho subdodavateli. V případě problémů s dodávkami elektřiny nebo dokonce při jejich přerušení by mohlo dojít k těžko vyčíslitelným škodám značného rozsahu vztahujícím se k celému hospodaření ČR. Proto je třeba přihlídnout nejen k počtu odběrných míst požadovaných zadavatelem, ale také k počtu subjektů, které jsou na fungování zadavatele navázány a jimž by problémy s dodávkami elektřiny mohly způsobit značné škody.

Napadené rozhodnutí

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 15. 12. 2006 rozhodnutí č.j. S365/2006-20791/2006/550-Ná, kterým rozhodl, že se správní řízení podle § 118 zákona zastavuje.
7. Úřad v odůvodnění citovaného rozhodnutí mj. uvedl, že požadavkem na minimální počet odběrných míst na dodávku elektřiny stanovil zadavatel rozsah, uvedl způsob prokázání a minimální úroveň požadovaného technicko kvalifikačního předpokladu a dostal tak povinnosti obsažené v ustanovení § 56 odst. 7 zákona. Nejednalo se o porušení zásady zákazu diskriminace ve smyslu § 6 zákona. Úřad dále citoval ustanovení § 56 odst. 1 zákona, odkázal na příslušná ustanovení zadávací dokumentace a shrnul průběh výběrového řízení před zadavatelem. Doplnil dále, že ze skutečností uvedených zadavatelem vyplývá, že při zadání předmětné veřejné zakázky vycházel zadavatel nejen z počtu odběrných míst, pro která potřebuje zajistit dodávku elektrické energie, ale i s ohledem na počet jednotlivých subjektů, které využívají jeho služby, také vzal v úvahu případné škody, které by těmto subjektům mohly vzniknout při eventuálním výpadku elektrické energie. Svůj požadavek proto formuloval se záměrem zabezpečit bezproblémový chod banky ve vztahu k jeho klientele a z důvodů prokázání spolehlivosti dostát plnění dodávky elektrické energie. Zadavatel nemohl brát v úvahu při posuzování prokázání dalších kvalifikačních kritérií prohlášení obsažené v nabídce navrhovatele o jeho schopnosti plně dostát všem požadavkům zadavatele, protože tím by nejen nastolil rozdílné podmínky uchazečům, ale také znemožnil jiným uchazečům, kteří nesplnili požadavek na min. 500 odběrných míst, vůbec se soutěže o veřejnou zakázku zúčastnit. Závěrem Úřad doplnil, že po ukončení lhůty pro podání nabídky nelze měnit zadávací podmínky.

II. Námitky rozkladu

8. Proti citovanému rozhodnutí podal navrhovatel dne 11. 1. 2007 rozklad, ve kterém předně namítá, že odůvodnění rozhodnutí pouze převzalo argumentaci zadavatele, a nemá oporu v řádným způsobem provedeném dokazování, přičemž zjevně nebylo postupováno tak, aby byla celostně posouzena námitka navrhovatele, že se zadavatel dopustil porušení zákona.
9. Navrhovatel dále uvedl podrobný popis fungování trhu s elektřinou, neboť se domnívá, že rozhodnutí Úřadu i postup zadavatele byl způsoben nedostatečnou znalostí jeho mechanismů a zákonného rámce, v němž funguje, ačkoli to vše by Úřad i zadavatel měli

znát. Navrhovatel odkazuje na zákon č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), který stanoví práva a povinnosti jednotlivých účastníků trhu s elektřinou. Nastane-li krizová situace v rámci distribuční sítě, pak dodavatel elektřiny není subjektem, který by byl jakkoli schopen ovlivnit průběh dodávek elektřiny, neboť toho je teoreticky schopen jen provozovatel dané distribuční soustavy. Na dodržování zákonných povinností dohlíží nezávislá Státní energetická inspekce, takže práva konečného odběratele (i na něj napojených subjektů) jsou maximálním způsobem chráněna. Z uvedeného důvodu považuje navrhovatel za irelevantní z hlediska odběratele, kolika subjektům (odběrným místům) dodavatel elektrickou energii dodává. V souvislosti s institutem dodavatele poslední instance upozorňuje navrhovatel ještě na institut zmíněný v § 30 energetického zákona (obchodník s elektřinou) a v § 25 energetického zákona (provozovatel distribuční soustavy). I tyto instituty považuje za dostatečné záruky, že dodávky elektřiny budou bezproblémové.

10. K zadatelově obavě z možné ztráty licence na obchod s elektřinou odkazuje navrhovatel na § 10 energetického zákona, který upravuje důvody pro odebrání licence. Argumentace možnou ztrátou licence je však podle navrhovatele zcela nemístná, protože navrhovatel takovým rizikem ohrožen není. I kdyby skutečně navrhovatel pozbyl licenci na obchod s elektřinou, dodávky koncovému odběrateli by nemohly být přerušeny, neboť tuto situaci řeší § 12a energetického zákona, když zavádí tzv. institut dodavatele poslední instance. V případě odebrání licence by byla zajištěna nepřetržitá dodávka elektrické energie tímto dodavatelem poslední instance s tím, že platby za realizovaný odběr by směřovaly k němu a nikoli k původnímu dodavateli, jehož licence byla odebrána. Taktéž není opodstatněná obava zadavatele, že by mohlo hrozit ukončení dodávky z důvodu nedobré ekonomické situace navrhovatele. Zákon vymezuje jediný důvod umožňující obchodníku s elektřinou ukončit dodávku elektřiny koncovému uživateli, a to neoprávněný odběr (§ 51 odst. 1 písm. a) energetického zákona). Ostatní důvody není schopen dodavatel nijak ovlivnit a jsou ve sféře vlivu samotného odběratele, a tedy svévole na straně dodavatele nastat fakticky nemůže. Současně musel uchazeč předložit pojistnou smlouvu na pojištění odpovědnosti za škodu způsobené třetí osobě, a to v minimální výšce krytí k částce 10 mil. Kč, a dále vyjádření banky, u níž má navrhovatel veden běžný účet, o tom, že je schopen dlouhodobě plnit své finanční závazky. Je ostatně i na zadavateli, jaké zvolí sankční instrumenty pro případ pochybení dodavatele v rámci plnění obchodně právního vztahu.
11. Dále navrhovatel znovu popisuje průběh zadávacího řízení, obsah svých vyjádření proti obsahu zadávací dokumentace a námitek proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení. Navrhovatel podobně jako ve svém návrhu trvá na závěru, že požadavek zadavatele na min. počet 500 odběrných míst nemá zcela žádnou vypovídací hodnotu ke způsobilosti uchazeče řádně plnit veřejnou zakázku, a tedy sporný požadavek zadavatele nemá ve skutečnosti oporu ani v zákoně. V daném případě zadavatel stanovil podmínky tak, že tyto jsou svým charakterem zcela zjevně přemrštěné, a to zejména s ohledem na skutečný rozsah předpokládaného plnění a jeho složitost. Navrhovateli není ani zřejmé, z jakého ustanovení zákona vyšel zadavatel při zpracování zadávací dokumentace, když stanovil požadavek na minimální počet odběrných míst.
12. V souvislosti s podaným rozkladem navrhovatel doplňuje stručný seznam svých nejvýznamnějších odběratelů, kteří hospodaří s veřejnými rozpočtovými prostředky.

V této souvislosti ještě doplnil, že v námitkách proti rozhodnutí o svém vyloučení ze soutěže poukázal na to, že standardně je ve vztahu k referencím vyžadován a předkládán seznam tzv. referenčních odběratelů z portfolia klientů, přičemž z jejich skladby je možné vyvodit mj. závěr o postavení uchazeče na trhu s elektřinou.

Závěr rozkladu

13. Z výše uvedených důvodů navrhovatel žádá, aby předseda Úřadu zrušil napadené rozhodnutí a aby bylo nově rozhodnuto ve smyslu § 118 zákona nápravným opatřením, a to zrušením oddělitelného úkonu zadavatele, takto rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z další účasti v řízení na dodávku elektřiny pro zadavatele, eventuálně, pokud by toto bylo z pohledu Úřadu nezbytné, aby bylo zrušeno dané řízení o veřejné zakázce jako celek.

Vyjádření zadavatele k podanému rozkladu

14. K podanému rozkladu se vyjádřil také zadavatel. Je přesvědčen, že se nedopustil porušení zákona, které by mělo za následek neplatnost kteréhokoliv jeho rozhodnutí učiněného v rámci předmětného zadávacího řízení. Ve svém vyjádření uvedl, že požadavek na min. 500 odběrných míst z VN není přemrštěný, když například společnost ČEZ Prodej, s. r. o. má těchto míst více než 12 000. Zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl všechny náležitosti stanovené v § 56 odst. 7 zákona. Svým požadavkem na minimální počet odběrných míst chtěl omezit riziko možného zrušení licence dodavateli a s tím spojené následné problémy, např. odběr elektřiny přes dodavatele poslední instance. Vzhledem k tomu, že podle § 12a energetického zákona je dodavatel poslední instance povinen uskutečňovat dodávku elektřiny nejdéle po dobu 3 měsíců, byl by v případě odebrání licence příslušnému dodavateli z časových důvodů problematický výběr nového partnera pro dodávku elektřiny prostřednictvím zadávacího řízení. Minimální počet odběrných míst nelze vztahovat pouze k odběrným místům, kterými disponuje sám zadavatel. Při posuzování přiměřenosti je také třeba přihlídnout k počtu odběrných míst, jimiž disponují subjekty na zadavatele svou činností navázané. Zadavatel dále ve svém vyjádření shrnuje dosavadní průběh zadávacího řízení a správního řízení před orgánem dohledu. Závěrem zadavatel dodává, že i s ohledem na své dřívější praktické zkušenosti se nedomnívá, že kvalita dodavatele je nepodstatná, a chce minimalizovat riziko, že se dodavatel dostane do platební neschopnosti. Dodávka elektřiny je specifickou komoditou, u níž je obtížné nastavit kvalitativní technické parametry, se kterými by bylo možné spojit kvalitu dodavatelů. Počet odběrných míst z VN, které je fakticky vyjádřením důvěry zákazníků v kvalitu dodavatele, je podle zadavatele jedním z údajů majících význačnou vypovídací schopnost. Z uvedeného důvodu trvá zadavatel na tom, že byl oprávněn (a také povinen) navrhovatele vyloučit z další účasti v zadávacím řízení, a proto požadavek na zrušení a změnu napadeného rozhodnutí považuje za nepřijatelný a účelový a navrhuje, aby rozklad byl zamítnut.

III. Řízení o rozkladu

15. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru:
17. Úřad tím, že svým rozhodnutím ze dne 15. 12. 2006, č.j. S365/2006-20791/2006/550-Ná, rozhodl, že se správní řízení podle § 118 zákona zastavuje, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil.

IV. K námitkám rozkladu

18. Jak stanoví § 56 odst. 1 písm. a) zákona, k prokázání technických kvalifikačních předpokladů pro plnění veřejné zakázky na dodávky může zadavatel požadovat seznam významných dodávek realizovaných dodavatelem v posledních 3 letech s uvedením jejich rozsahu a doby plnění; přílohou tohoto seznamu musí být osvědčení vydané či podepsané veřejným zadavatelem, pokud bylo zboží dodáno veřejnému zadavateli, osvědčení vydané jinou osobou, pokud bylo zboží dodáno jiné osobě než veřejnému zadavateli, nebo čestné prohlášení dodavatele, pokud bylo zboží dodáno jiné osobě než veřejnému zadavateli a není-li současně možné osvědčení podle bodu 2 od této osoby získat z důvodů nespočívajících na její straně.
19. Z citovaného ustanovení zákona tedy především vyplývá *oprávnění a nikoli povinnost* zadavatele požadovat seznam dodávek realizovaných uchazeči v posledních 3 letech. Vzhledem k tomu, že úvodní věta ustanovení § 56 odst. 1 zákona obsahuje slovo *může*, vyplývá z ní jednak to, že zadavatel čistě teoreticky seznam dodávek realizovaných uchazeči požadovat nemusí vůbec, a jednak to, že zadavatel je ve svých požadavcích omezen obsahem § 56 odst. 1 zákona a nemůže požadovat po uchazečích více, než mu toto ustanovení dovoluje, avšak to nebrání, aby po uchazečích požadoval méně.
20. V šetřeném případě zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci požadavek na existenci alespoň 500 odběrných míst z VZ u každého uchazeče. Ačkoli v oznámení zadávacího řízení byl tento požadavek zadavatelem uveden v části III pod bodem 1.4 „Další zvláštní podmínky, kterým plnění zakázky podléhá“ a nikoli v části III pod bodem 2.3 „Technická způsobilost“, zcela nepochybně zmíněný požadavek spadá mezi technické kvalifikační předpoklady podle § 56 odst. 1 zákona. Přestože tedy skutečně nedošlo ke správnému zařazení výše uvedeného požadavku do příslušné kolonky formuláře sloužícího k oznámení zadávacího řízení v informačním systému o veřejných zakázkách stejně jako v samotném textu zadávací dokumentace, je tato nesprávnost bagatelní a nedosahuje intenzity porušení zákona. Vzhledem k tomu, že požadavek na minimální počet odběrných zařízení byl zmíněn jak v oznámení zadávacího řízení, tak v zadávací dokumentaci, a to navíc dostatečně srozumitelně, byli s ním všichni uchazeči seznámeni a mohli jej proto zohlednit při zpracování své nabídky. Důkazem je ostatně i skutečnost, že sám navrhovatel v průběhu zadávacího řízení ještě před podáním své nabídky upozorňoval zadavatele, že jeho požadavek na minimální počet odběrných míst nemá zcela žádnou vypovídací hodnotu ke způsobilosti uchazeče řádně plnit veřejnou zakázku, a tedy ani oporu v zákoně.

21. Pokud jde o odkaz na institut „dodavatele první instance“ podle § 12a energetického zákona, dávám za pravdu zadavateli v tom, že ani zákonná povinnost tohoto dodavatele první instance nepředstavuje pro zadavatele dostatečnou jistotu. Vzhledem k tomu, že podle § 12a energetického zákona je dodavatel poslední instance opravdu povinen uskutečňovat dodávku elektřiny nejdéle po dobu tří měsíců, byl by v případě odebrání licence příslušnému dodavateli z časových důvodů problematický výběr nového partnera pro dodávku elektřiny prostřednictvím zadávacího řízení, které (zejména v případě, kdy dojde ze strany některého uchazeče k podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu) trvá déle než tři měsíce. Souhlasím tedy se závěrem zadavatele, že zadavatel potřebuje dostatečnou záruku, že nedojde k přerušení dodávek elektrické energie např. z důvodu insolventnosti dodavatele. Přisvědčit lze zadavateli také pokud jde o další důvod, jímž je skutečnost, že na zadavatele jako centrální banku, správce účtů státního rozpočtu a místo mezibankovního zúčtování bankovních operací navazuje svou činností mnoho dalších subjektů, takže případné problémy s dodávkami elektrické energie by vedly k těžko vyčíslitelným škodám s dopadem na hospodaření celé České republiky.
22. Navrhovatel opakovaně v rozkladu konstatuje, že zadavatelův požadavek na minimální počet odběrných míst je nepřiměřený vzhledem k povaze zakázky i počtu odběrných míst, které samotný zadavatel poptává. Souhlasím s vyjádřením zadavatele, že počet jím poptávaných odběrných míst nelze vnímat odděleně od počtu subjektů, které jsou na něj svou činností navázány, přičemž u těchto subjektů není již podstatné, od koho elektrickou energii odebírají. S ohledem na činnost zadavatele tak, jak již byla výše rozvedena, je zřejmé, že pro zadavatele je nejen prioritní, ale současně i nezbytné, aby provoz všech jeho činností, k nimž je ze zákona zavázán, byl kontinuální a bez rizika, že dojde k přerušení dodávky. Jestliže je tedy pro zadavatele zásadní nepřetržitá a bezproblémová dodávka elektřiny, pak sankční smluvní nástroje typu náhrada škody, smluvní pokuta či úroky z prodlení, na jejichž možné použití navrhovatel upozornil v rozkladu, stejně jako dohled Státní energetické inspekce, plně stěžejní požadavek zadavatele na nepřetržitou dodávku elektrické energie zadavatele neřeší, neboť použitím těchto sankčních smluvních nástrojů je možné řešit až sekundární důsledky vzniklé nedodáním elektrické energie.
23. Pokud jde o samotnou otázku počtu požadovaných odběrných míst, tedy o otázku, zda počet 500 odběrných míst z VZ je přiměřený povaze veřejné zakázky a zadavatele, uvádím nejprve, že reference mají vyjadřovat zkušenost dodavatele na trhu, jeho historii, zkušenost s plněním obdobných zakázek, jeho hospodářskou stabilitu, apod. Posouzení přiměřenost počtu referencí závisí na povaze veřejné zakázky. U dodávek na stavební práce je počet referencí vždy řádově nižší než v případě referencí na dodávky či služby, a tedy zatímco v případě zakázky na stavební práce by požadavek na 500 realizovaných staveb zjevně nepřiměřený byl, nelze to v obecné rovině říci v případě veřejné zakázky na dodávky. Podpůrným argumentem je také srovnání, které předložil zadavatel ve svém vyjádření, že např. ČEZ Prodej, s.r.o. disponuje s cca 12 000 odběrnými místy. Požadavek zadavatele v šetřené veřejné zakázce nepředstavuje ani 5 % skutečného počtu odběrných míst společnosti ČEZ Prodej, s.r.o. Lze tedy uzavřít, že vzhledem ke specifické povaze zadavatele jako centrální banky, správce účtů státního rozpočtu a místo mezibankovního zúčtování bankovních operací lze požadavek na minimální počet 500 odběrných míst z VZ považovat za přiměřený, a to i s ohledem na existenci značného počtu subjektů, které jsou na činnost zadavatele odkázány či jinak navázány.

24. Pro úplnost dodávám, že k pojmu diskriminace se vyjádřil i Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 28. 3. 2006, č.j. 31 Ca 118/2005-36. V tomto rozsudku dospěl k závěru, že pokud zadavatel stanoví určitý parametr shodně pro všechny uchazeče, je pojmově vyloučeno hovořit o diskriminaci kteréhokoli z nich.

V. Závěr

25. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
26. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká národní banka, se sídlem Na Příkopě 864/28, 115 03 Praha 1, za niž jedná Ing. Zdeněk Virius, ředitel správní sekce
2. Lumius, spol. s r. o., se sídlem ul. Míru 3267, 738 01 Frýdek-Místek, za něhož jedná Ing. Pavel Miklas, jednatel
3. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce